

La creació de la Delegació del Govern a les Terres de l'Ebre, s'ha resolt, amb la perspectiva dels primers 20 anys, amb un nivell òptim de descentralització administrativa però encara reptes polítics per a resoldre i eines com la vegueria que encara no són a l'abast.

Vint anys de perfil propi

“Hi ha una tradició que ve de Tarradellas i un moment polític [PHN] en què cristal·liza la idea”

Paco Sancho
DELEGAT 2001-2003

“Ara ens situen al mapa del país i tenim molta més força i veu que fa 20 anys”

Mercè Miralles
DELEGADA 2003-2004

“Hem de donar les gràcies al PP per haver despertat esta terra”

Lluís Salvadó
DELEGAT 2004-06 i 2007-10

“La vegueria ha de ser irrenunciable i hem de tornar als grans consensos”

Miquel Castelló
DELEGAT 2006

“Tenim gairebé totes les competències i hem estès el sentiment de pertinença”

Xavier Pallarès
DELEGAT 2011-2021

Terres de l'Ebre Ò.M.J.

El 6 de març va fer 20 anys de la creació de la Delegació del Govern de la Generalitat a les Terres de l'Ebre a través del Decret 79/2001, signat per l'aleshores conseller en cap de l'últim govern Pujol, Artur Mas. “Les característiques de les comarques de l'Ebre aconsella modificar l'actual configuració territorial d'esta Administració, en el sentit de crear una delegació territorial del Govern de la Generalitat específica que abaste territorialment estes comarques per tal de garantir una gestió coordinada i eficaç dels assumptes que les afecten i que són competència de la Generalitat de Catalunya.” Este era l'argument jurídic que recollia el Decret, que també recordava que la tramitació del Pla territorial parcial de les Terres de l'Ebre havia reforçat la necessitat de disposar d'una “estructura administrativa específica”. Però hi havia un altre argument: compensar un territori que tot just despertava com a tal i adquiria una personalitat forta i pròpia a partir del rebuig popular al transvasament de l'Ebre. Una transferència d'aigua avalada pel Govern de la Generalitat mateix. “Es va fer per a compensar per la traïció del Govern català”, afirma l'exportaveu de la Plataforma en Defensa de l'Ebre Àngel Aznar, que en tot cas sí que aprecia que la Delegació ha servit per a “apropar l'administració al territori i crear llocs de treball”. D'entrada, hi té vinculades més de 500 places de funcionari.

Els cinc delegats del Govern que hi ha hagut fins ara, reunits per Canal Terres de l'Ebre a la taula de debat d'El Mirador per a commemorar l'efemèride, admeten que el context polític va ser el detonant de la creació de la Delegació i, en esta mesura, fan

El programa 'El Mirador' de Canal Terres de l'Ebre va reunir a tots els delegats del Govern a l'Ebre. / CEDIDA

LA DADA

79/2001
Decret de creació de la Delegació del Govern

bona la dita que d'un gran mal [el PHN transvasista] surt un gran bé. “Este territori li deu molt al PHN del PP. Avui segurament ni tindríem Delegació, ni marca turística Terres de l'Ebre, ni seríem Reserva de la Biosfera ni s'hagués netejat l'embassament de Flix”, va afirmar el polític repintenc d'Esquerra Lluís Salvadó, delegat del Govern entre el 2004 i el 2006, en una primera etapa, i entre el 2007 i el 2011 en una segona. El primer delegat, Francesc Sancho, que ho va ser entre el 2001 i el 2003,

acceptava sense embuts que el seu partit, CiU, que aleshores governava la Generalitat, va buscar un cop d'efecte per a apaivagar el cop a l'Ebre: “Estàvem acollonits, ens vàiem venir el cop de mar”, va expressar, tot i que també recorda, com la resta de delegats, que l'embrió ja el va posar Tarradellas l'any 1978 amb la creació del Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre i la necessitat d'atorgar perfil propi a les comarques ebrenques va continuar als anys 90 amb l'Iddecé, un organisme encara vigent. Entre Sancho i Salvadó, va ser delegada del Govern -entre octubre del 2003 i gener del 2004- Mercè Miralles, també per CiU, mentre que entre l'expulsió d'ERC del primer govern tripartit i la configuració del segon, ho va ser el socialista Miquel Castelló, del maig al desembre del 2006. Per

la seua banda, qui més temps ha desenvolupat el càrrec de delegat ha sigut Xavier Pallarès, des del 2011 fins a l'actualitat, a les files de CiU, de Junts Pel Sí o de Junts per Catalunya.

Tots cinc van fer un balanç a grans trets molt positiu del rendiment de la Delegació. Sancho, que va reivindicar el pas endavant de CiU i va assenyalar l'exsecretari del Govern de la Generalitat Antoni Vives com un dels canalitzadors de la idea plantejada per alcaldes convergents del territori com ell mateix a l'Ampolla, el perellonenc Salvador Pallarès o la deltebrenc Imma Juan, destaca que la Delegació va ser “el pas definitiu cap al reconeixement de la marca i la personalitat política” de les Terres de l'Ebre, si bé afegeix que l'èxit no ha estat complet perquè no s'ha assolit “aquell pes específic i estratègic

I A MÉS...

Dos dècades amb dos ritmes inversors diferenciats

Salvadó, d'ERC, i Castelló, del PSC, van reivindicar el paper inversor dels dos governs tripartits d'esquerres -amb ICV- a les Terres de l'Ebre, recordant que entre el 2004 i el 2010 es van materialitzar projectes estratègics com el pont Lo Passador entre Sant Jaume i Deltebre, el campus de la URV o la carretera entre la Terra Alta i l'Eix de l'Ebre. Sancho, de CiU -ara soci de Junts-, va matisar que es va rendibilitzar l'impuls inicial de la Delegació i tots van coincidir que es van conjugar la bonança econòmica i l'aposta per projectes ambiciosos. La crisi del 2008, com va recordar Miralles, va provocar que durant la segona dècada el nivell inversor haja estat un altre.

que volíem en la construcció del país”, en un context actual de pèrdua de població i absència de reindustrialització. Assolit un nivell òptim de descentralització administrativa -Pallarès va recalcar que les Terres de l'Ebre tenen delegades totes les competències excepte les de trànsit, faltaria “força política i de decisió”, en paraules de Mercè Miralles: disposar de “més pressupost i més capacitat d'influir en el desenvolupament de qüestions vitals”.

Pallarès i Castelló també van destacar que la Delegació havia servit perquè comarques com la Terra Alta i la Ribera d'Ebre, menys permeables al concepte de Terres de l'Ebre, hagen acceptat formar-ne part i avui ja